

Ingen diagnose No diagnosis

Oversat fra *The Christian Science Journal*, Årgang 126 Nummer 11

Jeremy Carper

ØJEBLIKKElige HELBREDELSER. Helbredelser, der ”tager længere tid”. Hvad vores oplevelse så end er, kan vi altid værdsætte det åndelige løft, der kommer ved at forstå mere om Guds konstante omsorg. Men sommetider kan vi – trods vores allerædlestes indsats, kæmpe med en fysisk vanskelighed, og spørgsmål og tvivl om, hvor virksom Kristen Videnskabs helbredelse egentlig er, sniger sig ind i vores tankegang. Selv når vi indser, at tilintetgørelse af disse tanker er den mest magtfulde del af den helbredende proces, så kan frygt dog tage over. Det kan tilskynde os til at tænke, at det ville være bedre at vide specifikt, hvad medicinsk teori fortæller om tilstanden.

Hvad der til syvende og sidst skal udryddes er ikke en materiel tilstand, men den underliggende frygt for, at hvad der end truer os, er virkeligt. Jeg har fundet ud af, at nogle af de følgende frygtsomme tanker kan underminere helbredelse:

”Hvad er der galt?”

En person kan fristes til at drage slutningen: ”Hvis jeg ved hvad forestillingen er, så kan jeg håndtere den”. I det tilfælde er det lærerigt at ty til den store helbreder, Jesus Kristus. Jesus og hans tilhængere behøvede aldrig diagnoser, men udførte trods det øjeblikkelige og gennemgribende helbredelser. For eksempel fortæller bogen Apostelens Gerninger om en hændelse, hvor Peter og Johannes mødte en tigger, som fra fødslen havde været lam. Peter fik mandens opmærksomhed og helbredte ham med disse ord: ”I Jesu Kristi, nazaræerens navn rejs dig op og gå!” (3:6). Forandringen var dramatisk, da manden, der aldrig havde stået på sine ben før, ikke kun kom på fødderne, men han ”sprang op og stod oprejst og begyndte at gå omkring, og han fulgtes med dem ind i helligdommen, hvor han gik omkring og sprang og lovpriste Gud.” (3:8). Peter og Johannes havde ikke brugt tid på at undersøge mandens ben eller spørge ham ud om forløbet, eller spørge til en forudgående diagnose. I stedet forklarede Peter til de forbløffede tilskuere: ”det er ved troen på hans navn, at dette hans navn har gjort denne mand, som I ser og kender, stærk; og den tro, som virkedes af Jesus, har givet ham hans fulde førlighed, som I alle har set.” Dette var den tidlige Kristendoms standard: ingen diagnose, ingen rubricering – kun øjeblikkelig og fuldkommen helbredelse.

Denne hurtighed og fuldkommenhed er også Kristen Videnskabs standard for helbredelse i dag. Og det betyder at fristelsen til at stille spørgsmålet: ”Hvad er der galt?” skal standses lige fra første færd. Kristus-helbredelsen som forklaret i *Videnskab og Helse* begynder aldrig med spørgsmålet: ”Hvad er der galt?” I stedet tilrådede Mary Baker Eddy således: ”Den Kristuslignende forståelse af videnskabelig væren og guddommelig helbrederen omfatter et fuldkomment Princip og idé – fuldkommen Gud og fuldkomment menneske – som grundlag for tanke og demonstration.” (s. 259). Det fuldkomnes standard fortæller os,

hvad der er rigtigt, ikke hvad der er galt. Denne fuldkommenhedens tilstand er det eneste sikre at være i, og det betyder, at vi aldrig behøver at blive fristet til at forlade den.

”Jeg tror godt jeg ved hvad jeg fejler”

Fristelsen til at kæde symptomer sammen med en sygdom eller med en diagnose er et udbredt tidsfordriv i vores kultur. Det kan føre os til at tænke: *Jeg ved, at den og den fik en lignende tilstand diagnosticeret, og mine symptomer ligner hans....så jeg vil vædde med, jeg har fået det samme.* Den slags grubleri har en tendens til at fasttømre frygt i tanken i stedet for at fjerne den. Kun gennem fuldstændig tillid til guddommeligt Sind kan vi finde midlet til al sand helbredelse.

Det er ikke nødvendigt at se efter grunden til vores situation, for det at diagnosticere en tilstand er med til at holde os fokuseret på vanskeligheden, på ideen om, at vi skal se at komme af med noget. Det er snarere bydende nødvendigt at få vores tankegang til at matche med det guddommeliges fuldkommenhed og fuldendthed, og indse at vi ikke længere er terroriseret af frygt. På denne måde er vi så ikke længere interesseret i at tjekke den fysiske anatomi for symptomer men snarere i at verificere, at vores *virkelige* anatomi – vores mentale anatomi – er i harmoni med Guds lov. Som Mary Baker Eddy skrev ”Ved forståelse af mental anatomi finder en Kristen-Videnskabsmand frem til sygdommens virkelige årsag” (*Videnskab og Helse* s. 462-463). Denne tidløse sandhed er yderst praktisk i dag, fordi den viser os, at vi ikke behøver at gå med på medicinske diskussioner, som hele tiden omgiver os i medierne. At udforske vildfarelsen kan aldrig sætte os i stand til at se dens intethed! I stedet helbreder vi fra den sande åndelige standards basis: ”Fuldkommen Gud og fuldkomment menneske” som *Videnskab og Helse* fastslår (s. 259).

”Måske skulle jeg få foretaget en rigtig diagnose.”

Det er nyttigt at indse, at klarheden om enhvers virkelige tilstand allerede er fastlagt. Den står i det første kapitel i Bibelen, i den videnskabelige beskrivelse af skabelsen, som en fuldstændig åndelig begivenhed. Efter at Gud skabte alt på de metaforiske seks dage, fortæller Bibelen os, at ”Gud så alt, hvad han havde gjort, og se, det var såre godt” (1.Mos. 1:31). I vores kultur betyder ”såre godt” almindeligvis ”temmelig godt”, men på oprindeligt hebræisk er oversættelsen af ”såre godt”, meget energisk, hvilket for mig indikerer Guds vurdering af os som ”fuldkommen perfekt”. Intet kan ryste Guds viden om sin skabelse, som indbefatter os som Hans billede og lighed. Fuldkommenhedens diagnose er den eneste sande beskrivelse af, hvem vi er. Denne kendsgerning om vores identitet kan ikke forringes eller ændre sig. Og da vi har fået Sindets diagnose, så behøver vi ikke en ny meningstilkendegivelse.

På grund af krav på jobbet eller familiens pres eller slet og ret af den simple indskydelse af ”at måtte vide”, så kan nogle måske få foretaget en medicinsk diagnose. Men denne diagnose kan aldrig hindre åndeligt fremskridt. Den tro en patient tillægger en medicinsk diagnose hviler på den antagelse, at lindring skaffes via et oplyst menneskeligt sind. Denne tro begynder med den antagelse, at der er en skadet materiel person, hvis materie behøver at blive justeret. Men ingen medicinsk vurdering, hvor velment den end er, er indbefattet i den kristent videnskabelige basis for vores identitet, som er ren og intakt.

”Hvad så?”

Ligegyldigt hvilke tanker man kan nære omkring en såkaldt materiel tilstand, så er Kristus – den forandrende forståelse af vores enhed med Gud – nærværende *nu* og opløfter tanken fra det menneskelige ræsonnements dynd. Kristus-budskabet om, at vi altid har været fuldkomne, vender vores tanke mod det guddommelige Sind og får os til at vågne fra drømmen om os selv som sårbare dødelige. I denne vågne tilstand mister vi alle forudfattede meninger *om* eller fiksering *på* et fysisk legeme eller en trist diagnoses dom. I stedet ser vi fuldkommenheden i Guds åndelige orden i universet som den eneste sande erklæring om tilværelsen.

Dette perspektiv muliggør tillid til at give slip på al frygt for, at der er noget galt, og at vi må finde ud af, hvad det er. Mennesket er aldrig faldet fra Guds vurdering af os, som ”såre godt”. Derfor har der i virkeligheden aldrig været noget forsøg på, fra alder, ulykke, arvelighed eller sygdom, at skubbe os ud af vores oprindelige tilstand af ”såre godt”. På grund af vores helt igennem åndelige identitet har vi faktisk aldrig været styret af eller fanget i materie.

Ethvert argument, der siger, at vi er mindre end fuldkomne kan tilsidesættes af Kristi Videnskab. Den modtagelige tanke opløftes til at begribe Guds dybt kærlige natur, som påvirker vores menneskelige oplevelser, her og nu. Så kan også vi blive helbredt – ”[gå] omkring og [springe] og [lovprise] Gud”.

Jeremy Carper er Kristen Videnskabs praktiserende. Han bor i Fredericksburg, Virginia, USA.